

En aquesta entrevista, el ministre alemany d'Afers Estrangers, Frank-Walter Steinmeier, afirma que després d'haver-se abatut un avió amb 300 europeus els líders de la UE estan convençuts de la necessitat d'aplicar sancions més dures a Moscou. La indústria alemanya, afegeix, hi està d'acord.

“Hi ha en joc la pau d'Europa”

La UE vol augmentar les sancions contra Moscou de mica en mica. Què us dona l'esperança que aquesta política, que no ha aconseguit els resultats volguts durant els darrers mesos, ara serà efectiva?

—No hi ha garanties, en el món de la diplomàcia; sobretot en situacions de crisi. Ara bé, que no hàgim aconseguit una reducció sostinguda de la crisi no vol dir que un altre pla d'acció hagués d'anar més bé. Jo no sé si Rússia vol ser el nostre soci o el nostre adversari. Haurem d'esperar per veure-ho. És segur, però, que continuarà sent el veí d'Europa, i amb els veïns s'hi ha de poder parlar. Per això el nostre pla

d'acció és el correcte. Augmentarem la pressió, però alhora estarem preparats per negociar una reducció del conflicte amb Rússia. Després de la tragèdia de l'MH17, en què van morir gairebé 300 persones innocents que no tenien res a veure amb el conflicte, i després de les accions indignes de saqueig dels separatistes al lloc on es va estavellar l'avió, tots estàvem convençuts que aplicar mesures importants era una resposta adequada en vista de la predisposició insuficient russa de tancar la frontera amb Ucraïna i exercir la seva influència sobre els separatistes.

—Des d'un punt de vista pràctic, l'imperatiu de la unitat europea implica que les sancions només es

poden endurir si hi ha un acord entre els països. Aquesta encara és l'estratègia correcta, atesos el conflicte militar actual i la tragèdia de l'MH17?

—Ja hem anat més enllà que això. Els ministres d'Exteriors de la UE hem definit el pla d'acció i hem demostrat que hi ha una gran unitat en la nostra decisió d'augmentar la pressió. Diven-dres es va ampliar la llista de sancions per incloure-hi empreses i institucions estatals per primer cop. D'aquí a pocs dies, també tindrem la base formal per aplicar sancions a ideòlegs i promotors polítics. Sobre la taula també hi ha mesures econòmiques. Volem distribuir la càrrega una mica amb normes concretes que es puguin endurir o aflluixar així que Rússia es bellugui. Tenim previst prendre decisions sobre aquesta qüestió els dies vinents.

—Per què el Govern alemany no vol endurir les sancions pel seu compte?

—A Moscou només hi podem enviar el missatge clar que es necessita si els 28 estats membres treballem uni-

El ministre alemany d'Afers Estrangers, a l'esquerra, amb el ministre d'Economia, Sigmar Gabriel, i la cancellera, Angela Merkel.

Frank-Walter Steinmeier, ministre i membre de l'SPD: "Els qui van viure forçats sota el jou de la Unió Soviètica tenen una visió diferent de Rússia".

dament. Pel que fa al tràfic d'armes, cal tenir present que Alemanya s'hi va posar al capdavant mesos enrere.

—La indústria alemanya pressiona el Govern perquè actuï amb moderació quant a les sancions?

—La política està per damunt d'això. No cal dubtar-ne gens. Eckhard Cordes, cap del Comitè per a les Relacions Econòmiques a l'Est d'Europa —una organització que representa els interessos comercials alemanys a Rússia—, ha dit, recentment, que la indústria dóna un suport absolut a la nostra posició. Evidentment, també estem en contacte amb la indústria i ens prenem la seva preocupació molt seriosament a l'hora de prendre decisions.

—Hi ha satisfacció, a Berlín, respecte al paper de pont fins a Vladímir Putin tenint en compte que també es pot fer servir com a justificació de l'actitud d'Alemanya, molt més reservada que no pas molts països de l'est d'Europa en el debat a la UE sobre l'augment de les sancions?

—Els qui van viure forçats sota el jou de la Unió Soviètica tenen una visió diferent de Rússia que els estats de l'oest d'Europa que toquen a la costa atlàntica. Nosaltres, d'alguna manera, hi som al mig, vam ser un país dividit i adoptem aquest paper amb responsabilitat. Sempre hem mantingut contactes amb Moscou i n'hi continuem mantenint perquè ho necessitem. Mai no em cansaré de repetir que hi ha en joc la pau d'Europa. Aquest conflicte pot tenir conseqüències imprevisibles per a tot Europa.

—Hi ha un punt en què l'augment de les sancions d'Europa pot provocar una reacció militar de Rússia?

—El que esperem del president rus ni és nou ni és excessiu: volem que respecti la sobirania d'Ucraïna i que no ataqüi la seva integritat territorial. Necessitem controls efectius a la frontera amb Ucraïna per impedir que s'hi infiltrin combatents i armes, com també un alto el foc permanent que faci possibles les negociacions per trobar una solució política.

Estic convençut que, si s'atura el suport extern en forma de diners, combatents i armes, la resistència dels separatistes s'acabarà. I encara estic més convençut que la població de l'est d'Ucraïna reconeix que els mafiosos armats no representen els seus interessos.

—Com és que els nord-americans imposen sancions més dures que els europeus?

—El president Obama té més llibertat per prendre decisions perquè allà hi ha una tradició diferent quant a la legalitat. En el nostre cas, no n'hi ha prou amb un acord entre els 28 països. Les nostres decisions han de superar revisions legals que poden arribar fins al Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Cal afegir-hi, a més a més, que els lligams polítics, econòmics i socials entre Europa i els nostres veïns russos són molt més estrets.

Nikolaus Blome

© *Der Spiegel*

Traducció d'Arnau Figueras